

HÍRADÓ

könyvtári

A FŐVÁROSI SZABÓ ERVIN KÖNYVTÁR DOLGOZÓINAK TÁJÉKOZTATÓJA

XXXVI. ÉVFOLYAM

10. SZÁM

1992.

OKTÓBER

Szerkesztőbizottság

Tverdota Miklósné *elnök*
Katsányi Sándor *felelős szerkesztő*
Aknay Tibor, Bardócz Antalné
Csoma Mihályné, Havas Katalin
Varró Istvánné, Weisz Sándorné

Felelős kiadó: Kiss Jenő főigazgató

Megjelenik havonta

Ára: 10.-Ft

Előfizetési díj egy évre 120.-Ft

Készült a FSZEK sokszorosítójában

Táskaszám: 92/442

Eng. szám: III;UHB/30/1981

ISSN 0139-1917

ÉSZREVÉTELEK

a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtárban
lefolytatott szakértői átvilágítás jelentéseihez

(A jelentéseket írásban véleményezték és közös értekezleten megvitatták a központi könyvtár osztályvezetői valamint a főkönyvtár igazgatók. Jelen észrevételek a viták és vélemények összesítésén alapulnak.)

Bevezetésképpen meg kell állapítanunk, hogy mindkét jelentés tárgyilagosan és messzemenően a megértés jó szándékával közelített könyvtárunk működéséhez, gondjaihoz és sikereihez. Valójában az a benyomásunk, hogy a jelentések visszaigazolják azokat a törekvéseket, amelyek könyvtárunkban az utóbbi évtizedben bontakoztak ki és hoztak figyelemre méltó eredményeket. Ezt azon az alapon merjük állítani, hogy - különösen a magyar jelentés - bár nem tesz említést róla, - alapul veszi és elfogadja a könyvtár által az elmúlt évek során kidolgozott dokumentumokat (stratégiai terv, hálózatfejlesztési terv, a központi könyvtár szakmai koncepciója, a központi könyvtár elhelyezési kérdései stb.), s ezekkel összhang-

ban teszi meg javaslatait. Így dolgozóink számára a jelentések nem tartalmaznak vadozatú megállapításokat, inkább csak a hangsúlyok elhelyezésében, a fontossági sorrend megjelölésében mutatkoznak eltérések az átvilágítás résztvevői és a könyvtár szakmai közvéleménye között.

Többen is megállapították a két jelentés jellemzésére, hogy mintha a svéd kollegina jelentése elsősorban a könyvtárosokhoz szólna, a magyar bizottságé pedig a fenntartóhoz, s - érthető módon - talán a magyar jelentés jobban számot vetett a magyar könyvtárügy, s benne könyvtárunk jelenlegi helyzetével, adottságaival és lehetőségeivel. Így pl. a svéd kollegának azt a javaslatát - amely egyébként pár éve bennünk is felmerült, hogy ti. a könyvkötési, nyomdai, karbantartási stb. munkákat külső cégekkel végeztessük el, a hazai piaci viszonyok nem ismerése magyarázza.

Tisztelt Olvasónk!

E számunkban közreadjuk Kiss Jenő főigazgató észrevételeit a szakértői jelentésekről. Mivel a fontos dokumentumot teljes terjedelmében közöljük, e számunk bővített terjedelemben jelenik meg.

Szerk.

A működési feltételek

A jelentések adatokkal bizonyították: könyvtárunk működési feltételei messze elmaradnak nemcsak a nemzetközi, de a hazai városi átlagtól is. Munkatársainkra megnyugtatóan hatott, hogy ezt a problémát mindkét dokumentum szóvá tette. Ugyanakkor tudják, hogy a fenntartó dolga meghatározni, milyen szinten, milyen könyvtári szolgáltatásokat akar és képes a fővárosi lakosság részére működtetni. Ennek eldöntéséhez jó támpontot adnak a jelentések. Itt magunk is hangsúlyozni szeretnénk, hogy anyagi és személyi erőforrásaink már a jelenlegi, meglehetősen alacsony könyvtári ellátottsági szint fenntartását is alig teszik lehetővé, s ha a feltételek nem változnak, rohamos hanyatlással kell számolni.

Első helyen említjük meg a gyára - p í t á s r a fordítható összeg vásárlóerejének rohamos zsugorodását, amely a legközvetlenebbül érinti használóink ellátását.

A s z e m é l y i ráfordítások racionalizálásában, a munkaerő hatékony felhasználásában odáig mentünk, hogy szolgáltatásaink szakmai színvonala került veszélybe: munkatársaink túlterheltek, az érdemi könyvtárosi munkára (tájékoztatás, tanácsadás, egyéni és csoportos foglalkozás az olvasókkal stb.) alig jut idejük. Ezért komolyan fontolóra kell venni a létszám növelését.

A szakmai t o v á b b k é p z é s kérdését a jövőben még inkább a vezetés figyelmének középpontjába kell állítanunk, különös tekintettel a gyorsan változó világra (s ebből következően olvasóink igényeire), valamint a könyvtári technológia megújítására. Összhangban a jelentések javaslatával, a továbbképzés egyik súlyponti feladata lesz a könyvtári menedzsment technikák oktatása a vezetés minden szintjén.

Itt térünk ki a magyar jelentés azon megállapítására, mely szerint a központi könyvtárban dolgozók bére jelentősen meghaladja a fiókkönyvtárakban dolgozókéét. A kérdést részletében megvizsgálva arra jutottunk, hogy az téves adatokon, vagy az adatok nem megfelelő kezelésén nyughatik. Valóban, némileg magasabb a központi könyvtárban dolgozó diplomások bére és ezt indokoltnak is tartjuk. A központi könyvtár adminisztratív technikai dolgozóinak átlagbére pedig elmarad a hálózatban foglalkoztatottaktól. (Bővebben ld. cikkünket a Híradó jelen számában. Szerk.)

Működésünk kulcskérdése, s az eljövendő időszak kiemelt feladata a s z á m í t ó g é p e s könyvtári technológia bevezetése. Bár az intézet vezetésének nincsenek olyan túlzott várakozásai, mint amikre a svéd jelentés célzott, azzal tisztában van, hogy e nélkül mind a szolgáltatások tartalmában, mind pedig az adminisztratív jellegű munkák elvégzésében komoly nehézségek fognak jelentkezni már a közeli években is. Eddig

csak saját költségvetésünkéből csíphettünk le szerény összegeket az ilyen irányú fejlesztésekre; szeretnénk megjegyezni, hogy a magyar közművelődési könyvtárak körében mégis bizonyos mértékig ösztönző szerepet játszottunk, s előmozdítottuk az egész országra kiterjedő fejlesztési projekt elindítását. Esetenként központi alapok is adtak támogatást. A jövőben azonban, ha sikert akarunk elérni, ennyi nem lesz elegendő. Számítunk fenntartónk komoly segítségére; fejlesztési koncepciónkat és a megvalósításához szükséges anyagiakra vonatkozó számításokat ez év augusztusában terjesztettük be az önkormányzathoz.

A számítógépesítés kapcsán térünk ki a jelentések ama javaslatára, hogy központosítsuk a hálózat b e s z e r z é s i adminisztrációját és feldolgozását. Véleményünk szerint egyrészt manuális eszközökkel nem célszerű egy ilyen vállalkozásba befogni, tehát először a számítógépes fejlesztésben kell bizonyos szintet elérnünk, másrészt remélhetőleg az újonnan megalakult Könyvtárellátó Vállalat képes lesz olyan szolgáltatásokat nyújtani, s olyan kedvező árakat kínálni, hogy könyvtáraink nem fognak alternatív könyvbeszerzési forrásokra szorulni, s mentesülnek a feldolgozás nehéz munkájának terhétől.

É p ü l e t e i n k állagának fenntartása nyomasztó terhet jelent számunkra, amelylyel csak egyre romló színvonalon tudunk megbírkózni. Ezért örültünk annak, hogy a bizottság is megerősítette annak szükségességét, a könyvtári szolgálatot befogadó épületek, épületrészek kerüljenek a könyvtár kezelésébe, s legalább az így megtakarított labkért lehessen a fenntartásra fordítani.

H á l ó z a t f e j l e s z t é s , b e r u h á z á s o k

Munkatársainkból a legtöbb kommentárt és kritikai észrevételt az idevágó javaslatok váltották ki, noha nem vonták kétségbe szakmai megalapozottságukat, ha a szükséges anyagi feltételek a fenntartó rendelkezésére állnak.

Első pillantásra valóban soknak tűnhet a 87 fővárosi könyvtári fiók (beleértve a területi fiókkönyvtárakat is). Ha azonban összevetjük a 400 000 lakosú Göteborg 25 fiókkönyvtárával, máris veszít indokoltságából az idevágó kritikai megjegyzés, jöjjön akár svéd, akár hazai oldalról. Nem vitatjuk azonban azt a tényt, hogy nem racionális e fiókok telepítése, s alapterületük messze elmarad nemcsak a kívánattól, hanem a szükségéstől is. A telepítés hibáinak megvannak a maga történelmi okai, viszont ugyanakkor hiba lenne az is, ha hirtelen, a telepítés egyéb hibáinak (a külső kerületek gyenge ellátottsága fiókkönyvtárakkal, a belső kerületek fiókkönyvtárainak csekély alapterülete) egyidejű, ha lehet előzetes korrigálása nélkül kerülne sor fiók-

könyvtárak felszámolására. Ebben a tekintetben némi előrehaladásra számítani lehet akkor, ha az általunk használt épületvagyon kezelésünkbe kerül és szabadon konvertálhatóvá válik. Végző soron azonban csak beruházásokkal lehet segíteni a kialakult helyzetet. A hálózat karcsúsításának tehát együtt kell járnia azoknak az egységeknek a megnyitásával, amelyek átvehetik a bezártak olvasóközönségét. (Egyébként szerény, kezdeti lépéseket már tetünk ebben az irányban, pl. a XIV., a XV., a IV. kerületben.)

Szakmailag nem vitatott az, hogy a fővárosi régióközpontokban szükség lenne 5-6 nagy alapterületű (mondjuk megyei könyvtár méretű) kerületközi könyvtárra; ez az igény már a hetvenes években megfogalmazódott, s 1986-os hálózatfejlesztési koncepciókn is megerősítette. A kérdés csupán az, hogy van-e erre fenntartói szándék, s ha igen, van-e hozzá anyagi erőforrás. Nem lenne-e realisabb alternatíva az, hogy először hozzuk létre azokban a kerületekben legalább a középszintű könyvtári ellátást biztosító egységeket (városi könyvtár méretű, 500-1500 négyzetméteres épületekben, amilyenek az építésére utoljára 1985-ben Pestszentlőrincen került sor), ahol a kerületi főkönyvtár 150, 200 négyzetméteren szorong, s csak falusi könyvtári szintű szolgáltatásokra képes. (Pl. XVII., XXII., III. kerület, hogy a beljebb eső kerületeket ne is említsük.)

Itt érkezünk el a **k ö z p o n t i k ö n y v t á r** elhelyezésének kérdéséhez. A szakirodalom általában 20-25 évre teszi egy új könyvtárárpület "kihordását"; ennyi idő után szokott jelentkezni a bővítés, illetve egy új épület emelésének a szükségessége. Így volt ez a mi esetünkben is: az ötvenes évek közepétől állandóan napirenden volt és van a központi könyvtár épülete. (A jelenlegibe a 30-as évek elején költöztünk be.) Számos nekifutás történt ez ügyben, sorozatban születtek a különféle szakmai és építészeti koncepciók. A probléma évről-évre akutabbá vált, s ez az oka annak, hogy mindkét jelentés központi kérdésként, a fejlesztés alfájának és omegájának aposztrofálva kezeli az ügyet. Szakmai szempontból magunk is így ítéljük meg, s ha közlekedésileg és egyéb szempontokból központi helyen, kellő méretekben (hogy egy korszerű, nagyvárosi nyilvános könyvtár minden szolgáltatását befogadhassa, állományát a közönség minden rétegének és igényének megfelelően fejleszthesse) közelesen megépíthető egy új központi könyvtár, akkor minden beruházási erőforrást erre a feladatra kell összpontosítani. Annál is inkább, mert egy ilyen könyvtár létrejöttével a Nagykörúton belüli, sőt azon túleső területek, valamint a Belső-Buda könyvtári ellátása sokkal racionálisabban oldható meg; az egyéb előnyöket most fel sem soroljuk. Viszont ha ez a terv valamiféle okból nem kivitelezhető, vagy pedig csak a messze távoli és ezért bizonyta-

lan időben képzelhető el, akkor helyes volna elővenni a másik - egyébként nem olcsóbb - alternatívát, vagyis a központi könyvtár elhelyezési gondját a jelenlegi három épület felújításával, átalakításával és bővítésével megoldani.

A k ö z p o n t i k ö n y v t á r f u n k c i ó r e n d s z e r e

A svéd jelentés egyértelműen a korszerű, nagyvárosi közművelődési könyvtár modellje mellett teszi le voksát, a magyar jelentés jobban számol a hazai könyvtárügy adottságaival. A mi álláspontunk az, hogy a központi könyvtár egyfelől csak kényszerűségből (elhelyezési szűkösség, a feltételek hiánya) mondott le bizonyos szolgáltatások nyújtásáról, bizonyos olvasóréteg kiszolgálásáról, másfelől néhány ponton - részben hagyományai, részben a könyvtári munkamegosztás, részben - s főképpen - a főváros tényleges igényei miatt fejlesztett ki bizonyos szakterületeken a közművelődési könyvtár szintet meghaladó állományt és szolgáltatásokat (helyismeret, szociológia, zene). Ezzel azonban nem két könyvtárat, egy közművelődésit és egy tudományosat működtet a hálózat központjában, hanem e két funkció egymással szerves egységet képez azzal, hogy a legmagasabb szintű általános művelődési igények éppen e területeken kapcsolódnak a legszorosabban a szakmai igényekhez, s a könyvtár ezt tudomásul véve erősítette meg a területeket gyűjtőkörén és szolgáltatási körén belül.

Kétségtelen azonban, hogy a szociológia terén országos szakkönyvtári szolgáltatásokat nyújtunk, s ezzel számol is mind a magyar könyvtárpolitika, mind a magyar könyvtárközi együttműködés és munkamegosztás. Az általunk már korábban felvetett gondolat, hogy az országos szolgáltatásokat nyújtó néhány könyvtár részesüljön központi állami támogatásban is, úgy tűnik, a készülő új könyvtári törvényben méltánylást nyer. Ugyanakkor hiba lenne erre várva visszafejleszteni a szociológiai szakkönyvtári funkciót, mivel az ebből fakadó szolgáltatásokra a főváros politikai, tudományos, adminisztratív, kulturális életének is elengedhetetlenül szüksége van.

Nem tudunk azonban egyetérteni azokkal a törekvésekkel, amelyek arra irányulnak, hogy a tudományos-kutatási igényeket közvetlenül kiszolgáló részlegeket leválassa a könyvtár egészéről, szervezeti különállásukat és sajátosságaikat hangsúlyozva. Ellenkezőleg. Minden módon azon vagyunk, hogy ezek a funkciók még szervezesebben illeszkedjenek a központi könyvtár egészébe, szervezetenként és technológiailag egyaránt.

Itt jegyezzük meg - mert noha más fejezetekben tárgyalt kérdéseket is érint, itt áll a két vélemény a legélesebben szemben egymással - hogy a bizottság, jóllehet a felkérés ezt kifejezetten kérte, nem szembesí-

tette az intézmény stratégiai tervében illetve a főpolgármesteri hivatal vonatkozó "sárga füzetében" megfogalmazott álláspontokat.

S z e r v e z e t i k é r d é s e k

Engedtetsek meg annyi szelíd irónia, hogy megjegyezzük, kevés átvilágító mond le arról, hogy ne tegyen javaslatot a szervezet átalakítására. Ez főként a svéd jelentésben mutatkozik meg, de a magyarban is.

Tisztában vagyunk azzal, hogy szervezetünk módosításra szorul, de ezt inkább egy folyamat keretében véljük megvalósíthatónak, s nem egyszeri beavatkozásként. A könyvtár organikus szervezet, s ezért szervezeti felépítését nem elvont teóriák, hanem a tényleges életfunkciók szerint kell kialakítani. Régi törekvésünk az, hogy érvényesítsük a partícipatív vezetési módszer elveit, csökkentjük a döntési szinteket, a felelősséget és hatáskört decentralizáljuk, s az anyagi és személyi erőforrásokat a lehetőségekhez képest e döntési szintekhez telepítsük. Vezetési gyakorlatunkat most nem kívánjuk részletezni, csupán annyit szeretnénk megjegyezni, hogy véleményünk szerint az utóbbi időben mutatózó teljesítménynövekedést többek között, de elsősorban ez a módszer tette lehetővé. Ez kétségtelen bonyolultabb folyamatokat jelent; ezért mondhatta néhány kollégánk, hogy nincs tisztában a szervezeti és döntési renddel. (Hadd tegyük hozzá, mások azonban éppen az ellenkező véleményen vannak.) Magunk is látjuk egyébként, hogy javítani kell az intézményen belüli kommunikációt és információáramlást.

Vezetési strukturánkat az utóbbi években egyszerűsítettük, s a központi igazgatás egész egységeit számoltuk fel. Ez nyilván nagyobb terheket ró a középvezetőkre, de megnöveli önállóságukat is. Ezt a helyzetet mindenki személyes adottságaitól függően másképpen, előnyként vagy hátrányként éli meg.

Mindkét jelentésben felmerült a hálózat képvisellete a vezetés legfelső szintjén. A mi álláspontunk eddig az volt, hogy a középvezetői önállóság növekedésével a középvezetőknek közvetlen kapcsolata legyen a főigazgatóval, illetve a stábjával (helyettes, gazdasági igazgató, személyi erőforrások menedzsere, szakreferensek). Ez a modell amiatt működik nehézkesen, mert - hálózati viszonylatban - 22 középvezetőről van szó, a kerületek számának megfelelően. Elképzelhető azonban, ha nem is olyan radikális mértékben, mint ahogyan a svéd jelentés javasolja, de csökkenteni a középvezetők számát, több, egymással határos kerületet ugyanarra a vezetőre bízva. Ezt a lehetőséget azonban először még minden oldalról alaposan meg kell vizsgálni, s esetleg csak fokozatosan bevezetni. Nem tartjuk - sok kerületi főkönyvtárigazgató álláspontjától eltérően - szerencsésnek egy, a kerü-

leti könyvtárakért felelős helyettes főigazgatói pozíció bevezetését: félő ugyanis, hogy akarva-akaratlanul is a hálózati érdeképviselet fogja rányomni tevékenységére a bélyegét (épp ez az, amit több kerületi főkönyvtárigazgató elvárna tőle), s nem annyira az anyagi és személyi erőforrások hatékony hasznosításának előmozdítása.

Ez az érv szól, bár talán nem ekkora súlyal, egy másik helyettes főigazgatói állás ellen, amely a központi könyvtár vezetését szolgálná. A központi könyvtár szervezeti átalakításával fokozatosan abban az irányban szeretnénk elmozdulni, amelynek végeredménye egy nyilvános szolgálati részleg és egy beszerző-feldoglózó részleg lenne, ez utóbbi esetleg az egész hálózat számára véggezve szolgáltatásait. (V. ö. a svéd kollegina javaslatával.) A különgyűjtemények, speciális szolgáltatások legmagasabb szakmai felkészültségű munkatársai pedig egy-egy terület felelőseivé, szakreferensekké válnának, s mintegy összekötő kapcsot jelentenének a két, főként technológiai részleg között. Egy ilyesfajta szervezeti átalakulás azonban ugyancsak hosszabb időt venne igénybe.

A szervezettel kapcsolatos kérdéseket az alapítólevél jóváhagyása után, egy új szervezeti és működési szabályzat elkészítése során kell végiggondolni, s fokozatosan bevezetni.

Itt kell kitérnünk két, politikai összefüggésekkel is bíró kérdésre: a kerületi önkormányzatokkal való kapcsolatra és a könyvtári felügyelő bizottság létrehozására.

A fővárosi törvény értelmében a könyvtári szolgálatot a fővárosi közgyűlés tartja fent; erre a célra a k e r ü l e t i ö n k o r m á n y z a t o k n á l költségvetési előirányzat nem szerepel. Ennek ellenére nullától két millió forintig terjedő, alkalmoszerű támogatásban részesítik a kerületek a náluk működő egységeinket, illetve segítséget nyújtanak elhelyezési, szervezési stb. problémáik megoldásában. Ennél többet csak akkor lehetne várni a kerületektől, ha a fenntartói jogokban és köteleességekben is részesülnének. A jelen körülmények között azonban félő, hogy egy ilyesfajta decentralizálás inkább hátrányosan érintené a könyvtári ellátás színvonalát. Régi axióma, hogy minél szegényebb egy ország, annál nagyobb könyvtár-fenntartó hatóságokra van szükség a viszonylagosan színvonalas és kiegyenlített ellátás biztosítására. Egyelőre a mai anyagi kondíciók inkább arra intenek, hogy egységben tart-
suk meg a hálózatot; erre a konkluzióra jutott hosszú viták után könyvtárunk szakmai közvéleménye is. Ugyanakkor természetesen gondolkodni kell azon, miképpen lehetne a kerületi erőforrásokat még inkább mozgósítani; ebben a fővárosi politikai szerveknek és a könyvtár szakmai vezetésének egyaránt van feladatai. Ebből a szempontból kockázatokot rejt magában az a szervezeti megoldás

is, amelyet az imént felvázoltunk, de amelylyel azonban különféle, egyéb megfontolások alapján foglalkoznunk kellene. Az egymás mellett elhelyezkedő kerületi alhálózatok összevonásával ugyan fenyeget az a veszély, hogy a kerületek elveszni látják "saját" könyvtáraikat, s még attól a kevés támogatástól is elállnának, amely eddig a könyvtárakat részesítette, viszont számos ellátási, irányítási, gazdálkodási előnnyel járna ez a megoldás. S talán ki lehetne dolgozni azokat a garanciákat is, amelyek megnyugtatónák a kerületeket, hogy támogatásuk minden körülmények között a saját lakosságukat ellátó könyvtárakra fordítódik.

Itt jegyezzük meg, hogy a kerületi főkönyvtárak által pályázatokon elnyert ill. a kerületi önkormányzatoktól kapott összeget nem központosítottuk, az érintett kerületek használták fel azokat.

Mindkét jelentés felveti egy könyvtári felügyelő bizottság szükségességét, elsősorban angolszász és skandináv példákra hivatkozva. Magunk is szívesen látnánk egy olyan testületet, amely összekötő kapocs lenne a Kulturális Bizottság és a könyvtár között. E könyvtári felügyelő testületben feltétlenül helyet kellene kapnia a Kulturális Bizottság tagjának (esetleg tagjainak), a többi tagot pedig a Kulturális Bizottság jelölné ki. A testületet fel kellene ruházni bizonyos felügyeleti-ellenőrzési-irányítási hatáskörrel. E kérdésre ugyancsak az új szervezeti és működési szabályzat kidolgozása során kellene visszatérni.

A könyvtár használata

Elsősorban a svéd jelentés, s ennek nyomán a magyar is foglalkozik azzal a kérdéssel, miképpen módosul a könyvtári szolgáltatások iránti társadalmi igény, s a könyvtár mit tesz, tegyen ennek kielégítése érdekében. Különös súllyal felhívják figyelmünket az ismeretterjesztő és szakkönyvek fontosságára.

A jelentések megállapításaival teljes mértékben egyetértünk. Mi is naponta érezzük, hogy különösen a tanulóifjúság minden korosztálya részéről növekszik a kötelező, ajánlott, de egyéb szakirányú olvasmányok iránti igény. Ugyancsak nő az aktív korosztályok kereslete a szó minden értelmében értékes művekre. Ezt mutatja központi ellátó szolgálatunk növekvő mérvű igénybevétele is. Tekintve, hogy majdnem egy évtizede már szakítottunk a korábbi időszak indoktrinációs politikáját tükröző állománygyarapítási koncepcióval (nem azt nyújtani az olvasónak, amit keres, amire tényleg szüksége van, hanem amit a könyvtáros - értsd: a felsőbb, pártállami kulturpolitika jónak tart), s beszerzéseinket a tényleges kereslethez igazítottuk, ez a követelmény nem jelent újságot számunkra. Viszont

annál nehezebb gyakorlatilag teljesíteni, mert éppen ezeknek a műveknek az ára emelkedett a legnagyobb mértékben, s gyakran meghaladja az ezer forintot kötetenként.

Mindig is nagy súlyt helyeztünk a legfiatalabb korosztályok ellátására, ezért nyitott kapukat döngtet az a jelszó, hogy a mai gyerekekből lesznek a holnap felnőtt olvasói. A nehézséget inkább abban látjuk, hogy - itt nem részletezhető okok miatt - az iskolás korú gyerekek egyre nagyobb része küzd olvasástechnikai nehézségekkel, s ezek miatt nem tud eljutni az olvasás öröméig.

A mi eszményünk is a nyitott, vonzó, szolgáltatás-orientált könyvtár, amely beépül a lakosság által szinte naponta használt intézmények sorába. A könyvtári szolgáltatások és ellátás fejlesztésén túlmenően intenzív marketing és kapcsolatszervező munkát kell végeznünk ezen a területen, hogy megváltoztassuk a lakosságban élő könyvtárképet. Voltaképpen ebben az irányban tett lépésnek tekintjük a közhasznú információs szolgálat beindítását is, amelyet mindkét jelentés igen pozitívan értékelt.

Befejezésül a magunk részéről is megköszönjük az intézményünket átvilágító szakemberek munkáját. Megerősítettük abban, hogy nagyjából-egészében, s a részletek többségében is a helyes irányban haladunk, s nincs szükség ebben a tekintetben jelentős korrekcióra. Annál több napi, gyakorlati feladatot kell megoldanunk annak érdekében, hogy a kitűzött célokhoz közelebb kerüljünk.

Budapest, 1992. szeptember 28.

Kiss Jenő
főigazgató

MI VÁR RÁNK?

avagy a FSZEK számítógépesítése

A számítógépesítési Osztály elkészítette a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár számítógépesítési koncepcióját, amely hosszú távra - az elkövetkezendő 10-15 évre - válaszolja fel a fejlesztési elképzeléseket és teendőket. A koncepciót szeptember 29-én a főkönyvtár-igazgatók és a központi könyvtár osztályvezetői megvitatották.

A koncepció szerint a végső cél egy olyan, az egész fővárosra kiterjedő osztott adatbáziskezelésen alapuló integrált számítógépes rendszer kiépítése, amely biztosítja, hogy a közművelődési könyvtári hálózat valamenynyí tevékenységével (az előszerzeményezéstől a szolgáltatásokig) kapcsolatos információ a keletkezés pillanatától fogva bármikor elérhető legyen az igénybevételre jogosultak számára, miközben az adatok tárolása megoszlik a hálózat egyes pontjai között. A rendszer egésze számára fontos adatokat, egy ún. globális adatbázis kezeli. Ezt a hálózat bármely egysége karbantarthatja és lekérdezheti, míg a lokális adatbázisokat az adott hálózati egységek építik, a lekérdezés lehetősége azonban az egész rendszer számára adott. A rendszerből elérhetőeknek mind a hazai, mind pedig a nemzetközi információs rendszerek és ezek elérhetik a FSZEK rendszerét.

A rendszer teljes kiépítése több ok, - elsősorban a megfelelő pénzeszközök hiánya - miatt csak szakaszosan valósítható meg. Első lépésként az IBM PC alapú, helyi lokális hálózatokat kell kialakítani, amelyeken a jelenleg fejlesztett TEXTLIB integrált könyvtári szoftver fog működni.

Nagyon fontos momentum, hogy a rendszer működtetéséhez elengedhetetlen számítástechnikai, adatbáziskezelési ismereteket a könyvtárosoknak el kell sajátítaniuk. A manuális rendszerről a gépi rendszerre történő áttérés egyúttal technológia váltást is jelent. A hagyományos könyvtári technológia helyett, abból kiindulva ki kell alakítani a gépi rendszerhez igazodó könyvtártechnológiát, amelynek a gyakorlatban meg kell valósítania a gazdaságos és következetes szakmai munkát biztosító "egyszeri feldolgozás - többszöri felhasználás" elvét. A gépi technológia feszebb munkatempót és fegyelmezett, pontos munkavégzést követel. A rendszer működésének egyik feltétele az egységes adatszerkezet és technológia. Ezért az elkövetkező években feltétlenül ki kell dolgozni a megfelelő adatrögzítési, technológiai szabályzatokat, meg kell szervezni a központi feldolgozást. A rendszer kiépítése a jelenlegi struktúra és technológia alapos átgondolását és átalakítását vonja maga után. Gondolunk itt többek között a tartalmi feldolgozás módszereinek egységessé tételére (TO, ETO, tárgyszórendszer problematikája, a megfelelő konkordancia táblázatok elkészítése), a bibliográfiai leírás adatszerkezetének egy-

ségesítésére. Az országos és nemzetközi rendszerekhez történő csatlakozás (adatok átvétele-átadása) feltétele a hardver- és szoftver kompatibilitás problémáin túl, a könyvtári és dokumentációs munka kompatibilitása.

Az osztályvezetői értekezleten a koncepcióval kapcsolatos észrevételek, legnagyobb hányada arra vonatkozott, hogy az egyes könyvtáraknak jelenleg milyen feladatai lehetnek, vagy vannak a megvalósítás érdekében. A reagálások egyértelmű végkicsengése a jó értelemben vett türelmetlenség volt,

A fejlesztés első szakaszában kiépítendő lokális hálózatok minimális gépi konfigurációs és szoftver igényeit a koncepció részletesen tartalmazza.

A TEXTLIB integrált könyvtári szoftver az egyes könyvtári funkcióknak megfelelő műveleteket (gyarapítás, előjegyzés, kölcsönzés stb.) az adatbázisra épülve, azt használva tudja elvégezni. Ezért a fejlesztés első szakaszában a legelső lépés az adatbázisok feltöltése kell legyen. Ez két módon lehetséges. Már rögzített adatok (Könyv-adatbázis, a szolgáltatás beindulása esetén a Magyar Nemzeti Bibliográfia stb.) átvételével és adaptálásával, illetve közvetlen adatrögzítéssel. A feladat megvalósítása alaposan végiggondolt szervezési és szabályozási munkát igényel. A TEXTLIB működtetésének másik alapvető feltétele az adott könyvtár dokumentumainak a rendszer számára könnyen kezelhető egyedi azonosítóval (vonalkód) történő ellátása, valamint a betöltött bibliográfiai rekordok honosítása, az egyedi azonosítók bevitelle a rendszer megfelelő rekordjába. A változott feladatok elvégzésére a TEXTLIB átadása (1993 eleje), tesztelése, valamint a FSZEK számára megfelelő alkalmazás kialakítása után kerülhet sor. Ez várhatóan 1993 második felében fog bekövetkezni. Ezzel egyidőben indítható be a TEXTLIB használatának oktatása.

Pillanatnyilag a jelenleg számítógéppel rendelkező könyvtárak számára adott a lehetőség, hogy a közeljövőben átvegyék a központi könyvtártól a már kiépült és számukra is használható adatbázisokat (a TEXTAR-ban rögzített Könyv-adatbázis, Közhasznú Információs Szolgálati adatbázis stb.). Használatuk során megismerkedjenek a TEXTLIB-éhez nagyon hasonló filozófiájú TEXTAR relációs adatbáziskezelő rendszerrel, a gyakorlatban közelebb kerüljenek a gépesítés problémáihoz. A számítógépesítési osztály a közeljövőben tanfolyamokat indít az érdeklődő kollégák számára, amelyeken elsajátíthatják a számítógépek általános használatának alapismertteit (DOS operációs rendszer, WINDOWS, néhány elterjedt utility program, szövegszerkesztés stb.).

GYARAPÍTÁS ÉS FELDOLGOZÁS - SZÁMÍTÓGÉPEN

Hol tart a Központi Könyvtár?

Közhely, hogy az állománygyarapítás és feldolgozás korszerű formája a számítógépes, központosított rendszer. Könyvtárunk távlati tervében és számítógépesítési koncepciójában is fontos helyet foglal el ez a szakmai feladat. Mi valósult meg belőle 1992-ben? Milyenek a következő évek kilátásai?

Osztályunkon történik a központi könyvtár állományának szerzeményezése és a beérkezett dokumentumok feldolgozása.

A gyarapítás gépesítése - a viszonylag független rendszert képező folyóirat-érkeztetéstől eltekintve - még csak a tervezés stádiumában van. Itt a TEXTLIB rendszer kidolgozásának keretében a legteljesebb adatbevitel és az optimális visszakeresési pontok kijelölésénél tartunk.

A feldolgozás munkafolyamatainál könnyebb a helyzet. Itt rendelkezésünkre áll a TEXTAR rendszer. Ennek egy korábbi verzióját felhasználva - a GT megrendelésére - az Új Könyvek 1965-1989. évfolyamaiban szereplő dokumentumok adatait már rögzítették. Ezt a kb. 80 000 rekordot tartalmazó adatbázist most utólag 1992 nyarán ellenőriztük, s igyekeztünk kijavítani az összes hibát. Utána az Új Könyvek 1990-1991. évi füzetében szereplő művek rekordjait hoztuk létre.

Ennek elvégeztével térhetünk most vissza eredeti elképzelésünkhöz: az 1992-es impresszumú, a központi könyvtár állományába kerülő könyvek üzemszerű számítógépes feldolgozásához, kiegészítve az Új Könyvek általunk meg nem vásárolt tételeinek rögzítésével. A központi könyvtár számára bevitt tételek rekordjait pedig - a hálózat érdekei szerint - kiegészítjük az ETO jelzetekkel és az UK tárgyszavaival. Az így nyert rekordsort a jövőben negyedévenként floppy-lemezen juttatjuk el az igénylő könyvtárakba.

Az 1992-es állomány adatait célszerűbb lett volna az év elejétől folyamatosan gépbe vinni, tehát párhuzamosan dolgozni, de a TEXTAR rendszer alapvetően egy munkahelyes, egy időben párhuzamosan munkát nem lehetett végezni.

Eddig a címleírók a hagyományos alapeírásokat készítették, az 1992-es impresszumú művek esetében már az új bibliográfiai leírással, feltüntetve az új besorolási adatokat is. Eleve célunk, hogy alkalmazkodva a meglévő adatbázishoz kapcsolatot teremtsünk a hagyományos katalógusokkal is, így kívánván elkerülni a katalógusok lezárását az on-line rendszer belépéséig. A következőkben utólag bevisz-

szük a gépbe az eddig feldolgozott 1992-es könyvek adatait, s csak utána kezdhetjük meg a naprakész, azonnal gépi úton történő feldolgozást. (Pillanatnyilag négy gép áll rendelkezésünkre: egy PC AT 286-os, és három PC AT 386-os.)

Bánhegyi Gyuláné
osztályvezető

A folyóiratok gépi nyilvántartása

Az egyetlen kisebb kapacitású gépen történik a folyóiratok érkezettése és reklamálása. A szerzeményezési csoport 1991 július 1-től egyedileg nyilvántartja a központi könyvtárba érkező valamennyi folyóiratot. A nyilvántartás a micro CDS/ISIS-en alapuló BME KK Kardexelő rendszerrel folyik (kidolgozói: Liszky Béla és Stanislaw Sromek),

Gépi úton történik a folyóiratok egyedi nyilvántartása: a beérkezett számokra a cím szavai, az ISSN és a kód szerint kereshetünk. Lehetőség van a különszámok, a supplementumok és éves tartalomjegyzékek jelzésére, az összevont füzetek összekapcsolására is.

A program a periodicitás alapján figyelemmel kíséri a várható beérkezési dátumot. Amennyiben a következő szám a türelmi idő lejáratá után sem érkezett meg, kijelöli reklamálistra. A reklamált címekről készíthető egyedi reklamációs szelvény vagy reklamációs jegyzék (azonos szállítónál kettő lapok egyes számai). Meghatározott türelmi idő után a reklamálást - az első eredménytelensége esetén - megismétli.

Mindkét számunkra külföldről folyóiratot szállító cég (Swets, Librotred) gyorsan válaszol a reklamációkra. A Swets, ha módja van rá, a hiányolt folyóiratszámot saját raktárából pótolja, s visszajelez, ha a megjelenés késik vagy szünetel. A folyamatot meggyorsítaná ha on-line kapcsolatot létesíthetnénk a FSZEK és a Swets között.

A két fő funkció mellett készíthető még: rendelési jegyzék az egyes igénylőknek járó címekről, árjegyzék, az egyes szállítóknál előfizetett ill. tőlük várható folyóiratok jegyzéke érkeztetésében. A többi munkaterület gépesítése a TEXTLIB rendszer belépésével várható. Az INFOKER munkatársaival több megbeszélés során alakítottuk ki a gépesítéshez szükséges adatok körét. Az új rendszer kialakításakor a következő munkafolyamatokat tekintettük át:

kínálata és zítése: a bibliográfiai tétel létrehozása

- behasonlítás, lekeresés
- igénybejelentés, beszerzési keretek kezelése
- döntés a beszerzésről
- megrendelés: levélnyomtatás, reklamálás, pótrendelés
- érkeztetés: állományba vétel, leőhely hozzárendelés ill. periodika esetében érkeztetés, köttetésre kijelölés, leltározás

A jelzett munkafolyamatok gépesítése előrevetít néhány munkaszervezési problémát. A kötelezőpéldányokkal foglalkozó munkatársak számát növelni kell. Ők hozzák létre a "bibliog-

ráfiai tétel"-t a kínálatkészítésnél, s ez a bibliográfiai tétel lesz az alapja a feldolgozásnak is. Hosszabb időt vesz majd igénybe a behasonlítás, hiszen elkerülhetetlen a régi katalógusokban való lekeresés. Viszont gyorsabb lesz a rendelés technikai lebonyolítása, az érkeztetés, az állományba-vétel és a statisztika elkészítése.

F o l y t a t j u k !

Kovács Margit
Szerzeményezési csoportvez.

ÁTLAGBÉR a hálózatban és a központban

Tisztelt SZB-titkár Úr!

Azt a megtisztelő feladatot kaptam mint szakreferens, hogy tisztázzam az Ön szakszervezete felvetette kérdést: mi módon alakulhatott ki a Fővárosi Önkormányzat Kulturális Bizottsága számára készített szakértői jelentésben kimutatott 3400 Ft-os eltérés a "hálózat" és a "központ" átlagbérszínvonalá között. Ennek érdekében konzultáltam a jelentés egyik írójával, Demeter Miklósnéval, az idevágó 4. sz. melléklet készítőjével.

Itt két táblázat található. Az első úgy jött létre, hogy a számítógép kidobta bértömegeket Demeter Miklósné elosztotta a kulcsszámra eső nyolcórásra átszámított létszámmal. De: a kulcsszám az esetek többségében nem mutatja a végzettséget; így inkább

korosztályokat, mint kvalifikációt jellemez. Az öregebbet jobban fizetik. Kompenzáció.

Az ömlesztettség hasonló hibára vezet a második táblázatban is. A hálózat és a központ csak "térben" különül el, funkcióban nem. Így a hálózatnak "nincs" főigazgatója, főigazgató-helyettese stb., míg a központnak több is van.

A központ halmazának értelmetlensége úgyszintén téves látszatot kelt a központi szolgáltatások terén. Mert ugye az UFO vagy a KESZ legalább annyira, tán még jobban is szolgálja a hálózatot, mint a központi könyvtári osztályokat...

Tehát új vizsgálatot kellett végezni. Mint a mellékelt táblázatokból látható, azonos funkciójú és azonos szinten végzett dolgozókat vettem össze: így a diplomás könyvtárosokat, külön a vezetőket, s végül a nem-diplomás szakalkalmazottakat. Ebből kitűnik, hogy valóban van hálózati feszültség: egy "központi" könyvtáros 1851 Ft-tal többet keres havonta átlagban, ha 173 órás, mint a hálózatban dolgozó kollégája. Ezzel ellentétes a nem-diplomások mutatta kép: tekintve, hogy a hálózatban köztük is sokan "szabályos" könyvtárosok, míg a központi könyvtárban a raktárat, a kölcsönzőpultot kezelik, érthető, hogy itt 1107 Ft a hálózat javára a különbség.

Kérdés persze e tisztázás után is bizonyosan marad: olyannyira "szakmaibb" a központi szakmai osztályok diplomás könyvtárosainak munkája, hogy ennyivel többet kell kapniuk? Ennek eldöntése már nem az én feladatom.

Budapest, 1992. október 6. Tisztelettel:

Somogyi József
szakmai koordinátor

Ui.: A táblázatok teljes részletességükben megtekinthetők nálam. A rengeteg érdekes mellékeredményből hadd közöljem még az egyes kerületek bérátlagát.

		fő	átlag órabér Ft	havi átlagbér Ft/1736
Vezetők	Hálózat ¹	21	247,8	42 869
	Központi szakmai osztályok ²	6	253,1	43 786
	Gazdasági osztályok ³	7	245,6	42 489
Diplomások	Hálózat ⁴	194	134,5	23 269
	Központi szakmai osztályok ⁵	54	145,2	25 120
	Gazdasági osztályok ⁶	7	139,5	24 134
Nem- diplomások ⁷	Hálózat	177	84,2	14 567
	Központi szakmai osztályok	20	77,8	13 460
	Gazdasági osztályok	32	105,8	18 303

¹3503 (IV. kerületi nincs!)

²3503, kivéve a személyzeti vezető és a KESZ vezetője; hozzávéve a Számítógépesítési osztály vezetője

³3503,3505

⁴3504-3527/III.

⁵3505, kivéve a Számítógépesítési osztály vezetője, 3506-3527/III.

⁶3521-3527/III.

⁷3523/II.-3545/I.

SZAKALKALMAZOTTAK A KERÜLETEKBEN (3504-3545/I.)

	fő	átlag- órabér Ft	havi átlag- bér Ft/1736				
				XI.	41	106,2	18 373
				XII.	11	113,0	19 549
				XIII.	31	111,1	19 220
				XIV.	11	113,5	19 636
				XV.	12	113,0	19 549
I.	10	120,4	20 829	XVI.	9	87,7	15 172
II.	15	126,0	21 798	XVII.	12	114,3	19 774
III.	19	116,6	20 172	XVIII.	16	104,1	18 009
IV.*	26	106,0	18 338	XIX.	12	112,3	19 428
V.	11	116,7	20 189	XX.	16	110,6	19 134
VI.	13	103,6	17 923	XXI.	11	115,6	19 999
VII.	22	108,2	18 719	XXII.	4	130,5	22 577
VIII.	19	110,5	19 117				
IX.	16	116,5	20 155				
X.	35	104,6	18 096				

*A megbízott vezetővel együtt

PATINÁS HÁZBAN MEGÚJULT KÖNYVTÁR

Rekkenő hőségben, tomboló nyári kánikulában indultunk a k i s p e s t i K o s s u t h L a j o s utcai fiókkönyvtár megnyitójára augusztus 18-án. Az olvadó betonrengetegből oázisként egy kétszintes, teraszos, előkertes villához érkeztünk. Homlokzatán felirat: Épült 1902-ben. S z é k e l y n é D ó c z i É v á t kérdezem:

T. S-né: Mondd Éva, kié volt ez a gyönyörű ház, és mióta működik könyvtárként?

D. É.: A századforduló után épült közvetlenül, és Kispest polgármestere volt a tulajdonosa. Lakásként és Polgármesteri Hivatalként is funkcionált. 1950-ben kapta meg a könyvtár az épületet, s 1976-ig, a mai fő-

könyvtár megnyitásáig a Kossuth Lajos utcai könyvtár volt Kispest legnagyobb tanácsi könyvtára. Ez a ház ma már a Szabó Ervin Könyvtár tulajdona.

T. S-né: Gondolom, egy ilyen szép épület felújítása különös gondosságot igényel és komoly összegbe kerül.

Sz.D. É.: Nagyon leromlott állapotban kezdtek hozzá 1991 nyarán a ház külső tatarozásához és a padlástér rendbehozatalához. Ekkor még folyt a költsönzés, majd november 1-től a belső szépítésre is sor került. Ahogy hallottam, kb. 8 millió forintba került a felújítás. 20 éve nem nyúltak az épülethez; mindig belekerült ugyan a tervekbe,

de évről évre tologatták, soha nem futotta a költségvetésből.

T. S-né: Ahogy körbejártam a könyvtárat, mindenütt az otthonosságot éreztem. Mit változtattatok a régi elrendezéshez képest?

Sz.D. É.: Az otthonosságot több okból is érezheted. Nézd ezeket a gyönyörű ajtókat! Bűn lenne eltakarni polcokkal. Pedig így volt. Egybenyitottuk a tereket - szó szerint és nem falbontással - így most érvényesülnek a polgári ház szép szárnyasajtói, a nagy ablakok és az egészet "feldobja" a hangulatos padlószőnyeg. Ennek az alkalmazása nem volt egyértelmű, de eddig csak az előnyeit látjuk. A bútorok 70%-a régi, de szépen felújították. Megcseréltük a gyermekkönyvtárat a kézikönyvtárral, így egységet képez a kölcsönzőtér és csöndesebb helyre került az olvasóterem. Sor került az előtér teljesen újszerű kialakítására is. Ide helyeztük a kölcsönzési adminisztrációt.

T. S-né: Ha már az előtérrel beszélünk. Balról hatalmas falikép fogad bennünket, ami szokatlan könyvtárban, de nem rossz látvány. Kinek az ötlete volt és kinek a műve a "freskó"?

Sz.D. É.: Az ötlet onnan ered, hogy volt egy nagy üres falunk, egy ronda páncélszekerünk a videóknak és két tehetséges, esztétikai érzékkel és kez ügyességgel megáldott dolgozónk, Dobrova Zsuzsa és Erényi Panni. Közös munkájuk eredményét láthatod, de az ő érdemük a könyvtár többi egyedi dekorációja is.

T. S-né: Említetted, hogy milyen régi a könyvtár. Van valamilyen jellegzetessége az állománynak?

Sz.D. É.: Kb. 30 000 kötet van itt, gyermek és felnőtt könyv, AV dokumentumokkal. Vala-

mikor jól működő műszaki részlege volt a könyvtárnak, mára a megmaradt értékes gyűjteményt a kézikönyvtárba helyeztük el, mivel továbbfejlesztésére nincs keretünk, de még így is érdemes megőrizni.

T. S-né: A megnyitón köszöntötték a megjelent önkormányzati vezetőket is. Milyen a kapcsolatotok, és mennyire támogatják a könyvtárat?

Sz.D. É.: Ebben a kerületben valahogy "hangyomány" volt nem törődni a könyvtárral. Még véletlenül sem kaptunk soha egyetlen fillér támogatást sem. Az áttörés 1991-ben történt, amikor az egyik olvasómnak, aki mellesleg a képviselőtestület tagja, elpanaszoltam bánatomat. S most láthatod, a polgármester és két munkatársa is megtisztelt minket a látogatásával. Sőt 100 000 Ft támogatást is kaptunk. A testületi ülések jegyzőkönyvei is azóta kerültek könyvtárunkba.

T. S-né: Hamarosan elfelejtitek a rengeteg munkát, idegeskedést, ami minden felújítással jár, lassan visszaszívárognak a főkönyvtárból az olvasók, ahol a tatarozás alatt hősiiesen álltak a könyvtárosok a megnövekedett olvasói rohamot. Mit kívánsz a megszépült fiókkönyvtárnak?

Sz.D. É.: Sok-sok elégedett olvasót, a régi 2000-es olvasólétszámot, jó propagandát, hogy Kispest valamennyi lakosa tudomást szerezzen a felújított egységünkről. Az ott dolgozók, Mezeiné Nagy Mária a n n vezetésével és magam is mindent megteszünk ennek érdekében. S talán egyszer megérjük még azt is, hogy e patinás ház kertje is gondozott lesz, ha egyszer felszabadul a gondnoki lakás, és azt is birtokba veheti a Szabó Ervin Könyvtár.

Tóth Sándorné

KEDVES GYERMEKKÖNYVTÁROSOK!

Kedves Gyermekkönyvtáros Kollégák...

és Főkönyvtárigazgatóik!

Bizonyára Mindnyájatokhoz eljutott már az örömhír, hogy újra él szakmai klubunk, a Gyermekkönyvtáros Műhely, amely minden hónap első szerdáján 9 órától "üzemel" a VI., Liszt Ferenc tér 6. szám alatt.

S míg közös gondjainkat közös erővel igyekszünk megoldani, s jobbnál-jobb tippeket adunk-veszünk az "ötletbörzénken", a Könyvtári Híradóval közösen arra is kísérletet teszünk, hogy tevékenységünkről a nagy nyilvánosságot is tájékoztassuk!

Eme "Gyermekkönyvtári Híradó"-nak nincs még neve, ezért pályázatot hirdetünk: mi legyen a gyermekkönyvtárosok rovatának a címe? Ötleteiteket 1992. december 1-ig közölhetitek a 1421-948-as telefonszámon Bencsikné

10

Kucska Zsuzsával! A nyertes név kiírója különleges jutalomban részesül!

Ezennel szerzőket is keresünk! Bárki, aki úgy érzi, hogy érdekes, említésre érdemes, mások számára is izgalmas programot csinált (pl. kész forgatókönyv), tervezett programjához más könyvtárak is csatlakozhatnak, "szívfájdalma", morgolódnivalója vagy irás-kényszere van, nálunk fórumra lelhet!

Sok szeretettel várjuk a lelkesebbnél lelkesebb önjelölt szerzők cikkeit! Bízunk abban, hogy a gyermekkönyvtáros kollégák minden segítséget megkapnak ehhez a Főkönyvtárigazgatójuktól is! (Ellenkező esetben legközelebb kisbetűvel írjuk ki címüket!)

Munkára fel! Halihó!

Kühl Zsuzsanna
VI./Gyermekkönyvtár

Száraz tények

az utolsó két műhelytalálkozóról

1992. szeptember 9.

Tájékoztatót kaptunk:

- **Kecskeméti Edit tő**l, az UNICEF működéséről, termékeikről és azok forgalmazásáról. Több ponton kapcsolódhatnak programjainkhoz: környezetvédelem, művészet, gyermekek érdekvédelme, élete. - Kérdéseidre választ kaphatsz, ha telefonálsz a következő számra: (36-1) 201-4923;

- **Gabnai Katalin**től, aki a Művelődési Minisztériumban egy, a szivárvány színeiben leírható továbbképzési programot készített. Ez a "Csokonai Oskola tervezet" a "közvetítőképzést" rejti magába (kommunikációs készségek stb. stb.)

Gabnai Katalin két felhíváshoz kéri a segítségünket:

- **"Terek és gesztusok"** címmel **Tarján Tamás** szerkesztő szemelvénygyűjteményt állít össze magyar irodalmi művekből. Olvasóink gyűjthetnének leírásokat a különböző terekről: rituális terek, lakótér, jelzett tér (színház), hatalmi terek (történelmi helyszínek), a nevelés terei, stb.;

- **"Lámpással keressek"** mozgalom keretében két éve keresnek 10-14 éves fiatalokat, akik valamit jól meg tudnának tanítani, akikre jellemző a "tanítói lélekállapot".

1992. szeptember 30.

Belső ügyeinkről beszélgettünk. A jelenlévők megállapodtak abban, hogy:

- **"Klubélet"** címszó alatt minden könyvtár jelzi 1 hónappal előre, hogy milyen programjai vannak;

- összegyűjtjük könyvtáraink gyermekkönyvtári segédanyagát, rendszerezük a bedolgozatlan, feltáratlan és legfőképpen a barátoktól kapott anyagokat stb.;

- foglalkozásainkról, azok irodalmáról, egyéb fontos adatairól egy tárgyszókatalógust építünk ki, mindenki megsegítésére. Például:

János Vitéz

Vetélkedő

Felhasznált irodalom:

Kérdések:

Felhasználó könyvtár:

- minden gyermekkönyvtár (bármilyen formában működik is) bemutatkozik a lap hasábjain

"Az én könyvtáram" címmel

- a hónapok jeles napjait egy csokorba szedjük (irodalomajánlással!). Fő segítők ebben a Közhasznú Információs Szolgálat. Köszönet érte!

- minden kerület összeírja, hogy melyik könyvtárban ki foglalkozik a gyerekekkel. Ez nagyon fontos az információáramlás miatt!

- hogy egyre aktívabbak leszünk. Így legyen!

Bencsikné Kucska Zsuzsanna

Az én könyvtáram

... egy Sörbár és egy Peep Show között található a Józsefvárosban, a Rákóczi térrel szemben.

... sötét - a virágok vegetálnak benne, de a könyvtáros és az olvasó szépen megterem a félhomályban is, a könyveknek meg egyenesen jót tesz.

... kicsi, - a galérián a "felnőtt" könyvek laknak: művészeti, irodalomtörténeti, nyelvészeti, plusz egy kvázi kötelező irodalom válogatás. A földszint a "klasszikus" gyerekrész.

... zajos, - mivel sok gyerek tanítás után - hazamenetel előtt itt él társasági életet; vagy kutyasétáltatás közben tér be, minek köszönhetően négy lábú látogatóink száma is örvedetesen növekszik.

... legfiatalabb olvasója két éves, a legidősebb nyolcvankettő.

... klubja a kézműves, amely kéthetenként tartja összejöveteleit:

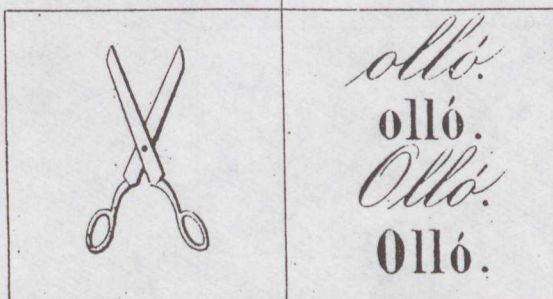
- okt. 15 és 29: Bőrlabda varrás

- nov. 12 és 26: Szalma díszek

- dec. 10 és 17: Gyertyamártás

Akit érdekel, szívesen látom csütörtökönként, du. 1/2 3 órakor, az én könyvtáramban: Röck Sz. u. 3. Tel.: 1136-418

Juhász Ágnes

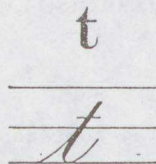
Néprajzi programsorozat a XVIII. kerületben

Az 1991-ben meghirdetett közművelődési pályázaton 54 000 Ft támogatást nyertünk "könyvtári gyerekközösségek kialakítása, a népi kultúránk szellemiségének és tárgyainak elsődlegesen könyvtári eszközökkel történő megismertetése" céljára.

Olvasóinkból és a közelünkben működő két általános iskola tanulóiból kis csoportot alakítottunk ki, amellyel 9 hónapon keresztül dolgoztunk együtt. Az első két program után annyira megnőtt az érdeklődés, hogy a későbbiekben két könyvtárunkban (XVIII. kerületi főkönyvtár, XVIII/2. sz. fiókkönyvtár) párhuzamosan működött egy-egy csoport.

A vállalt témakör - a magyar népi kultúra-olyan szerteágazó és sokszínű, hogy csak töredékeivel tudtuk megismertetni a gyerekeket. Komplex foglalkozások keretében bemutattuk a gyerekeknek a legfontosabb magyar népviseleteket, a népi fazekasság, szövés, bőrművesség mesterségének rövid történetét, fortélyait. A gyerekek a témához kapcsolódóan apró használati tárgyakat (tarsoly, tűpárna, könyvjelző, agyagedény) készítettek. Nagy élmény volt számukra olyan természetes anyagokkal dolgozni, mint a szalma, gyékény, agyag, bőr stb. Gyermeki fantáziájuk, ötletgazdagságuk sokszor még minket is bámulatba ejtett. Minden gyereknek sikerélménye lehetett, mert olyan egyszerű kézműves technikákat tanítottunk, amelyek még a fiúknak se okozhattak gondot. (Sokszor ők türelmesebbek, ügyesebbek voltak a lányoknál.) Büszkén vitték haza elkészült "műveket" anyunak vagy lánytestvérüknek. Persze azért készült horpadt korsó, "sohamegnemszólaló" agyagsíp, ákom-bákom öltésű tarsoly, de ez így volt kedves gazdájának.

Természetesen nemcsak a kezüket foglalkoztattuk: rövid előadásokkal, diaképekkel, könyvillusztrációkkal tarkítottuk és mélyítettük el gyakorlati ismereteiket. Felhívtuk figyelmüket a könyvtárunkban található és a témához illő könyvekre, segítséget adva a további bűvárkodásra, ismeretszerzésre, Meglepően sokat tudtak a "jeles napokról", ünnepkörökről, miközben érdeklődve hallgatták a számukra eddig ismeretlen népszokások történetét. Kiemelten foglalkoztunk a karácsonyi és húsvéti ünnepkörrel. Karácsonykor sa-

te, tő, tű, tő, üt, át, itt

ját készítésű díszeket aggattunk karácsonyfánkra, gyertyagyújtással, daltanulással köszöntöttük ezt a szép ünnepet. A húsvéti ünnepkör előkészítéseként kisse-babát állítottunk. A szegény baba azonban nem teljesíthette be sorsát: hiába vittük magunkkal Szentendrére, hogy a kiszéző dalok éneklése után bedobjuk egy patakba; az sajnos kiszáradt, így a baba csak kirándult velünk egyet.

Az önkormányzati busszal ugyanis meglátogattuk a Szabadtéri Múzeumot, ahol felejtethetetlen órákat töltöttünk. Itt kovácsolódott igazi közösséggé a kis társaság. Minden gyerekkönyvtárosnak ajánljuk, hogy jöjjön el ide gyerekolvasóival! Az itt dolgozó múzeumpedagógusok mindent megtesznek azért, hogy a gyerek a hely hangulatát átérve belekóstolhasson a régi életmódba, ne csak passzív szemlélője legyen. Mi a szó szoros értelmében "belekóstoltunk", mert vaját

köpültünk, amit friss ropogós kenyérré kenve a zöld fűben, vagy a parasztház tornácán ülve jóízűen megettünk. Még a finnyás gyerekek se kérette magát. Majd, nehogy súlyfölsúlyunk legyen, csürdöngölőt táncoltunk a csürben, és végül fáradtan lerogyva gyékényből játékokat készítettünk.

Utolsó alkalommal a Néprajzi Múzeumba látogattunk el. Végigjárva a kiállítást a látottak alapján összegeztük az eddigi ismereteiket. Sorra vizontlátuk azokat a tárgyakat, amelyeknek megpróbáltuk elkészíteni "hú mását".

Apró népművészeti ajándékokkal búcsúztunk el a gyerekektől. A kapcsolat azóta sem szakadt meg velük, olvasóként sokukat vizontlátjuk, szívesen jönnek újabb programokra. Bár a pénzünk elfogyott, a lelkesedésünk a régi, talán ezzel is lehet valamit kezdeni. Nekünk könyvtárosoknak is nagy élményt nyújtott ez a programsorozat, kellemesen csalódtunk a mai "elidegenedett, érdektelen, romboló" gyerekekben, akik azóta is a nyakunkon lógnak és körülvesznek szeretetükkel.

Istvándi Sándorné
Körmendiné Jakub Ágnes
gyerekkönyvtárosok

Tele van a fakkunk

Gyermekkép kiállítás után -- előtt Nemcsak gyermekkönyvtárosoknak

Három teremnyi színes fantázia papírból. Kinyitható óriás mesepalota, előtte sárkányfejek és különös növények burjánognak. A mellette látható képen havas város, a papír síkjából kidomborodó és belesímuló házakkal. Amott rózsaszínű manóeső hull a szürke ernyőt tartó gyerekre, (origami, ragasztással rögzítve a kartonhoz.) Hát ez miből van? Szőrös fonaldarabok spirálba csavarva teszik plasztikussá a birkanyáját. A legnépszerűbb motívum a bohóc. Geometrikus, foltszerű, textilkivágásos, hajtogatott, papírmozaik bohócok sírnak és nevetnek innen-onnan a falakról.

A kiállítás szeptember 30-án zárt a Pataky Galériában. Miért olvassak róla, ha úgyszem láthatom? Kérdezhetnék. Megnéznék, ha még két hétig nyitva tartana a kiállítás? Kérdezhetném.

A véletlen műve a párhuzam, hogy szeptember elején a Gyermekkönyvtáros Műhely is megálmodott egy gyermekkép kiállítást. Az Arany János évforduló alkalmából illusztrációs pályázatot hirdetünk a budapesti gyerekeknek. A kerületekben előzsűríznék a beérkezett alkotásokat, majd november végén a budapesti zsűri odaítélné a díjakat. A legjobb alkotásokból kiállítást rendeznék a Gyermekkönyvtárban.

Hogy egy pályázat mennyire sikeres, első sorban a szervezésen és az együttműködésen múlik. Olcsó fogás lenne összehasonlítani az említett lezárult pályázatot a most zajlóval. A (Henkel) Taurusz Ragasztóipari KFT országos pályázatát 2500 iskolában és 500 óvodában hirdette meg 100 ezer plakáttal megtámogatva. Az első helyezett egy BMX-kerékpárt nyert, ezen kívül sok egyéni és csoportos nyereményt osztottak ki.

A Műhely szeptember 9-én határozta el az illusztrációs pályázat kiírását. Úgy gondoltuk, ha már van felajánlott díj (mert van?!), akkor csupán plakátokat kell készíteni. S hogy ne ahány annyiféle házilagos tákolmány legyen, sőt a jelen nem lévő könyvtárak is időben értesüljenek az akcióról, segítséget kértünk a központtól. A megtervezett plakát grafikai kiigazításáról és a központ piros-fehér-(fekete) fénymásolóján százpéldányos sokszorosításról lett volna szó.

Szeptember 30-án kiderült, hogy a FSZEK "súlyos gazdasági helyzete" - mi másra lehet gondolni -, nem tette lehetővé az ilyen méretű kiadásokat. Így az egyik gyanakvó könyvtár kéziratot plakátját futár úttár behozattuk a Liszt Ferenc térre és saját költségünkre fény-

másoltattuk. Igaz csak A/4-es fekete-fehér kivitelben, mert ez a gép csak kicsinyíteni tud, de nagyítani nem!

Úgy kell nekünk! Miért nem találtuk ki öt éve vagy legkésőbb tavaly a pályázat tervét, mert akkor beleírhattuk volna valakinek (de kinek?) a munkatervébe és költségvetésébe igényeinket. Vagy felvethettük volna a főkönyvtárigazgatói értekezleten, s ha elutasították volna kérésünket, még lett volna idő fellebbezni, s végül mienk lett volna a ... plakát.

Gondolom sok könyvtárvezető, gyermekkönyvtáros értetlenül olvassa, mi is volt ez a pályázat, ők miért nem tudtak róla. Pedig tudhatnák, mert TELE VAN A FAKKUK az általunk küldött meghívókkal, felhívásokkal, amit ritkán kapnak meg időben az érdekeltek. Sokakat egyszerűen nem engednek el szakmai megbeszélésre.

Amúgy könyvtárostól-igazgatóig mindenki lelkesen támogatja a gyermekkönyvtárak ügyét. Így a MI FAKKUNK IS TELE VAN az eszmei támogatással.

Szász Ilona

SZEREPTÉVESZTŐK

Vagyunk itt a könyvtárban, aszongya: Attila, Ervin, Miklós, Zoli meg én. Szóval öt fiú. Ritka manapság a hálózatban egy ilyen felállítás, nem? Most mit tagadjam; mi egy ilyen masculin jellegű könyvtár vagyunk.

Attila örökösen morog (kicsit túlzok, de ez/ belefér), szóval lemorogja a nőket, ha felelőtes, pontatlan munkát, uram bocsá' trehánytságot észlel. Ő egy ilyen. Mondjuk, engesztelődhetne előbb is, mint szokott. Ervin, (ő eléggé új, de nagy darab, sportos, szóval köztünk a helye). Miklós (olyan értelmiségi feje van), a világerő nem mosna el egy poharat. Hogy statisztikát csináljon az előző napi forgalomról... na nem! (Rabszolgamunka). Zolit nem tudom ki emberfia tudná rávenni, hogy főzzön egy kávé. Én, mondjuk mindenben oké lennék, bár kerülöm a pepes munkákat, meg... no jó, hagyjuk. Tudom, a példák rosszak, de azért mindebből földerenghet, hogy a férfiember mélyebb merítésű, szintetizálóbb elme, meg hogy vannak azért hátulütői is egy ilyen kollekciónak. De nem itt a lényeg.

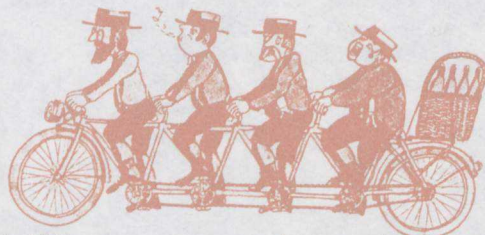
Na, ezt most úgy mondom, mintha bizony én tudnám hol van. Pedig éppen megkérdezni akarom (fogom), persze csak a végén.

Az a legújabb mostanában, hogy egyre több italos, kapatos, enyhén illuminált állapotban leledző látogató teszi tisztelőtét könyvtárunkban. Általában szelíd magánzók, a légy sem árt nekik (nem egy legyes szezon), meghúzódnak egy csendes szegletben, - elvannak. Nekem az a furcsa, hogy tele a környék tisztos kocsmákkal, szolid, alig lepusztult krimót, nemes hagyományokra visszatekintő talponállót is bőven találhatni; mégis hozzánk jönnek. Ide(fel!) harminckét lépcső vezet, előbb sorolt, érdemes helyekre (már ahol van lépcső) legfeljebb egy tucát, az is lefelé. Valahogy másfelől kell tehát megfogni a dolgot.

No jó; elmesélek egy esetet. Terjedelmi okokból és hiúságból csak egyet, az enyémet, amikor interakcióba léptem egy "persona non grata"-val (magamban így nevezem őket).

Megyek át az olvasótermen, váratlan grombasággal orromba csap az a kipárállt, felbőfögött (elnézést!) savanyú borszag. Biztos ismerik az ilyet. Megtorpanok, körülvizslantok. "Gyanús személy", ül az egyik asztalnál, előtte recsegős papírból kibontva vekni kenyér, félig szétmarcangolva, darabjai a szőnyegen is. "Gyanús személy" han-

gyát számlál, na nem nagy vehemenciával, mert időnként felpislant. Ahogy közelebb lépek, felélénkül. Szájához liftez egy karsú-zöld üveget (honnan vehette elő?), nyel belőle. Ezzel a tettel persze maga ellen hívja a sorsot; most már tudom, hogyan kell fellépnem. Mellétoppnok, megszólítom: - Uram! - gyanakvóan felnéz. - Álljon fel és távozzon! - ennyit mondok. Éppen visszatarantom a beszívott levegőt (etológia!), de nincs rá szükség, már kászálódik is. Mondtam, a leg-többje ilyen: szelíd magánzó. Elkísérem a kijáratig, hallom amint morog: "Magának legalább van munkahelye... nálam már a villanyt is kikapcsolták... kidobnak... idáig jutottam." Az ajtót bezárja maga után.

Szóval az van, hogy kirakjuk az ilyeneket. Rábeszéléssel, szelíd noszogatóással, így-úgy, kívülre kerítjük őket. Mégiscsak blamázs lenne; ahol öt férfi van egy könyvtárban, hogy csak úgy elbáméskodna kedélyesen "persona non grata"-k kisebb-nagyobb csintalanságain. Nem, rendnek muszáj lenni, úgy döntöttünk, hogy kitessekeljük őket, már csak higiéniai okokból is. Mi vagyunk a kidobófiúk.

Mármost két kérdésem van:

1. Kik azok a szereptévesztők?
2. Elmondottakból jut-e, s ha igen, milyen (társadalomkritikai?) következtetésekre (ugyan)?

Telefonálni az 1 694-572-es számon lehet, az első tíz helyesen válaszoló között három (jó, négy) darab selejtkönyvet sorsolunk ki. Keressék az ügyeletes kidobófiút!

u ú

Koncz Károly

Az Intézményi Tanács véleménye a Szakértői jelentésekről

Az Intézményi Tanács véleményét a kollégák írásbeli véleménye alapján alakítottam ki. A szakértői jelentések reális képzetalkotnak a FSZEK jelenlegi helyzetéről, bár Inger Eide-Jensen jelentésében néhol a hazai viszonyok ismeretének hiánya tükröződik.

Mivel a Fővárosi Önkormányzat célja egy átfogó kép kialakítása volt (ld. szempont javaslatok), a jelentések is igen komplex módon tekintik át a FSZEK helyzetét. Ezért igen nehéz a véleményalkotásnál részleteket kiemelni, hiszen a helyzet megoldásában is a problémák egüttes kezelése és megoldása lenne a legcélravezetőbb (ld. "magyar jelentés" a kis lépések politikájának elvetése). Így talán a legfontosabb mondata a jelentésnek "A több évtizedes lemaradás felszámolása ennél radikálisabb és főleg nagyvonalúbb követelményt állít a város vezetése elé".

Mégis néhány részletéről a jelentésnek, melyről a kollégák egyértelműen állástfoglaltak:

Mindenki egyértelműen támogatja a FSZEK számítógépesítését, de nem a mostani "pénzhiányos", lassú formájában, hanem az egész hálózatban és a központban egyszerre, hatékonyan, rendszerben működtetve".

Szintén egyértelmű támogatást nyert a vezetőképzés, a menedzserképzés és a FSZEK marketing munkájának javítása.

Nehezebb véleményt alakítani - a szakértői véleményekben is itt található eltérés, és a kollégák is többször eltérő véleményt alkottak - olyan szervezeti, irányítási kérdésekben, amelyek a hálózat-központ viszonyát, funkciót, az új központi épület kérdését, a hálózat egységeinek számában történő változást, területi központok létrehozását érintenek. Ilyen vitatott kérdésekben a változtatást akkor tartjuk lehetségesnek, ha a döntés meghozatala előtt széleskörű szakmai vita előzi meg azt.

Budapest, 1992. szeptember 2.

Vazinay Mária
IT ügyvezető titkára

A Budapest Gyűjtemény kiállításai

A Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara fennállásának 100. évfordulóját "Kamarai Ősz" címmel nagyszabású programsorozattal ünnepelte. Ebből az alkalomból kérték fel a könyvtár Budapest Gyűjteményét a történetüket bemutató kiállítás rendezésére, amely egymást követően két helyen volt látható. Szeptember 18-27. között a BNV területén a Kamara szervezésében megnyitott Expo Centrumban, majd szeptember 29-től - a Budapest Gyűjtemény olvasótermében tartott sajtótájékoztatóval egybekötve - a központi könyvtár lépcsőházában.

Az előkészületek során ismételten bebizonyosodott, hogy várostörténeti gyűjteményünk egyedülállóan gazdag anyaggal rendelkezik a főváros nagymúltú intézményeire vonatkozóan. Jelen esetben ez azt eredményezte, hogy a Kamara tevékenységét illusztráló eredeti dokumentumok nagy száma és sokfélesége miatt a rendelkezésre álló kiállítási terület már-már szűknek bizonyult. Néha azonban a hátrányok előnyé is válhatnak; a helyenként talán zavarónak tűnő "gazdagság" még célravezető is lehet egy olyan intézménynél, amely tekintélyes múltjával nemcsak a létét, hanem jövőbeni működésének szükségességét is igazolni szándékozik.

A kiállításához kapcsolódó külön érdekesség a FSZEK és a BKIK történetében fellelhető két közös vonás: a Kamara egykori - az Alkotmány utca és a Szemere utca sarkán ma is álló - székházát ugyanaz a Meinig Artúr tervezte, aki könyvtárunk épületét is megálmodta; - s a másik hasonlóság: névadónk, Szabó Ervin, a Fővárosi Könyvtár igazgatójává történt kinevezése előtt a Kereskedelmi és Iparkamara könyvtárát vezette.

Mindezek ismeretében még örömtelibb számunkra, hogy a BKIK centenáriuma alkalmából rendezett programok sikeréhez gyűjteményünk is hozzájárulhatott.

Karner Katalin
Budapest Gyűjtemény

Lapzárta után érkezett

Az UNICEF Magyarországi Tagozata támogatásával "Alice Csodaországban" című gyerekelőadást szervezünk hátrányos helyzetű kis olvasóink egyszeri színházi élményhez juttatása érdekében.

Az első előadásra 1992. október 16-án a Rideg Sándor Művelődési Házban kerül sor, majd október 29-én, 14.30-kor a BMK színháztermébe várjuk olvasóinkat.

"Szerdák a könyvtárban" című programunk keretében november 25-én irodalmi estet rendezünk Ady születésnapja emlékére 17.30 órai kezdettel a Központi Könyvtár olvasótermében.

A KESZ második telefonszáma: 128-42-17
(Elsősorban video-témák részére)

Nyilvánosság

Szeptember 29-én főkönyvtár-igazgatói és központi osztályvezetői értekezleten vitatták meg vezetőink a FSZEK számítógépesítésének Gerő Péter (Számítógépesítési osztály) által elkészített programját. Ugyanakkor számolt be Deák Sándor gazdasági igazgatónk költségvetésünk állásáról. Szo-szo.

Pénztárgépkézeli tanfolyamot szervezett intézményünk a pénzkézeli munkatársaknak (október 7-9.) és a vezetőknél (12-13.).

A Gyermekkönyvtárosok szakmai műhelye további programjait tisztázza szeptember 30-án.

A Családi könyvtárosok műhelye ugyanaznap, szeptember 30-án szintén a további teendőkről tartott megbeszélést az V. kerületi Királyi Pál utcai fiókban.

A Családiasok a helyi kollégák meghívására október 7-én Isaszegre látogattak, ahol bepillantottak a "Szirén" integrált könyvtári számítógépes rendszerbe. Hadd figyelmeztessék: november 4-én Kamarás Istvánt látják vendégül a XVI. kerületi főkönyvtárban (Könyvtár és vallásos olvasók), december 9-én Dr. Gyöngyössy Endrével lesz beszélgetés, melynek címe: Család a könyvtárban?

Maróti Istvánné igazgató mutatta be a Könyvtárellátó új raktáráruházát, s beszélt október 7-én könyvtárunk képviselőinek a KELLO új terveiről.

A kőbányai könyvtár munkatársai október 7-én az egeri Megyei Könyvtárban a közigazgatási szakrészleggel és a könyvtár munkájával ismerkedtek.

Összeállította
Somogyi József

Személyi hírek

K i t ü n t e t é s e k 1992. október 14-e alkalmából

P r o B i b l i o t h e c a C i v i c a

Szabó Jánosné XIII. ker. főkönyvtár-igazgató, Székely Ervinné XIX. ker. főkönyvtár-igazgató.

F ő i g a z g a t ó i d í c s é r e t

Bakonyiné Benyovszky Katalin IX., Baranyainé Berta Éva XX., Blatniczky Gábor Költészet, Bordács Andrea Olvasószolgálati Főosztály, Boros Andrea Olvasószolgálati Főosztály, Gehér Józsefné XI., Istvándi Sándorné XVIII., Khoór Katalin XIII., Kövesdiné Bolgár Ágnes Szerzeményezési és Feldolg. Osztály, Kuli Ágota I., Magyar Katalin III., Dr. Matavovszky Tiborné XIII., Novák Éva II., Őriné Márton Csilla XVI., Pozsár István Szociológiai Dok. Osztály, Prihoda Jánosné XVIII., Romsits Gábor Zenei Gyűjtemény, Séra Jánosné XX., Szabó Józsefné Szerz. és Feldolg. Osztály, Szakács Edit XI., Vajda Imréné X., Varga Béláné III., Vazinay Mária X. kerület.

J u t a l o m

Kiemelkedő vezetői munkáért rendkívüli jutalomban részesültek Babákné Kálmán Marianna (IV.), Csoma Mihályné (XV.), Sándor Tibor (Bp.-gyűjtemény), Szecsei Lászlóné (XVI.), Szekér Márta (Munkaügy).

A Könyvtári Híradóban megjelent írásaikért és a szerkesztésében végzett kiemelkedő társadalmi munkáért Havas Katalin (Olvasószolg. Főosztály) és Koncz Károly (IV. ker.) kaptak rendkívüli jutalmat.

K i n e v e z é s

Zarkóczy Antónia munkaügyi osztályvezető.

Ú j m u n k a t á r s

Guzsalovits Andrea könyvtáros, IV. ker. főkönyvtár.

Á t h e l y e z é s

Fülöp Julianna könyvtáros az Olvasószolgálati főosztályból a Budapest Gyűjteménybe.

Ú j s z ü l ö t t

Virág Gábornénak Katalin Erzsébet nevű lánya született.

A szülőknek és a kislánynak jó egészséget kívánunk!